

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie `A. W. skazanej z art. 148 § 2 pkt 1 k.k.,
po rozpoznaniu w dniu 28 października 2025 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie
art. 532 § 3 k.p.k.,
wniosku obrońcy skazanej w przedmiocie wstrzymania
wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z 30 października 2024 r. sygn. akt II AKa 138/23
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach
z 7 marca 2023 r. sygn. akt II K 91/21,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Suwałkach wyrokiem z 7 marca 2023 r. sygn. akt II K 91/21 uznał oskarżoną `A. W. winną popełnienia dwóch przestępstw:

1. z art. 207 § 1a i 2 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zb. z art. 160 § 2 k.k. w zb. z art. 148 § 2 pkt 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za które na mocy art. 148

§ 2 pkt 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. sąd wymierzył jej karę 25 (dwudziestu pięciu) lat pozbawienia wolności;

2. z art. 190 § 1 k.k., za które na mocy tego przepisu wymierzył jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd I instancji na mocy art. 85 §1 k.k. i art. 88 k.k. orzeczone kary połączył i wymierzył oskarżonej karę łączną 25 (dwudziestu pięciu) lat pozbawienia wolności (pkt III wyroku).

Sąd Apelacyjny w Białymstoku z powodu apelacji prokuratora i obrońców oskarżonej zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił rozstrzygnięcie z punktu III o łącznej karze pozbawienia wolności (pkt I tiret 1 wyroku). Ponadto zmienił opis i kwalifikację przypisanego w punkcie I wyroku sądu I instancji, uznając oskarżoną za winną czynu z art. 148 § 2 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2023 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i na podstawie tych przepisów wymierzył jej karę 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności (pkt I tiret 2 wyroku). Sąd odwoławczy zmieniając zaskarżony apelacjami wyrok orzekł na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. karę łączną 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności. W pozostałym zaś zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (pkt II wyroku).

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie wywiódł obrońca skazanej zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu rażące naruszenia przepisów prawa procesowego mające istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

1. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k.,
2. art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k.,
3. art. 452 § 1 i 2 k.p.k.

W wywiedzionej kasacji obrońca zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia.

W odpowiedzi prokurator wniósł o oddalenie kasacji obrońcy jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia wobec skazanego K. T. okazał się bezzasadny.

W przypadku wniesienia kasacji Sąd Najwyższy na mocy art. 532 § 1 k.p.k. ma możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Ta regulacja procesowa nie formułuje natomiast przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy w niniejszym składzie aprobuje stanowisko utrwalone w orzecznictwie, a mianowicie, iż: ze względu na wyjątkowość instytucji, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., wstrzymanie prawomocnego orzeczenia powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa (zob. *postanowienia Sądu Najwyższego: z 18 listopada 2003 r. sygn. IV KK 347/03; z 22 stycznia 2020 r. sygn. III KK 5/20 oraz z 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22*). Dlatego powodem wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. nie może być li tylko (mniejsza czy większa) dolegliwość dla skazanego związana z koniecznością odbywania kary. Również samo wniesienie kasacji nie ma *ex lege* wpływu na wykonanie zaskarżonego nią prawomocnego rozstrzygnięcia, albowiem każde prawomocne orzeczenie korzysta z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). Tylko zatem, gdy wystąpi wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, widoczne wręcz *prima vista*, upoważnia do skorzystania z instytucji wstrzymania wykonania wyroku. Istotą jej umiejscowienia w postępowaniu kasacyjnym jest to, aby Sąd Najwyższy miał możliwość reagowania na oczywiste i tak poważne uchybienia, iż wykonywanie kary może prowadzić do wspomnianych nieakceptowalnych skutków dla skazanego (por. T. Grzegorzczak, *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, 2008, s. 1117-

1118; J. Matras, [w:] *Kodeks postępowania karnego. Komentarz pod redakcją K. Dudek, wydanie 2, s. 1193*).

Dokonując tego rodzaju, tak w istocie limitowanej przedmiotem niniejszego postępowania, oceny (która żadną miarą nie determinuje, ani jakkolwiek określa tej ostatecznej, możliwej do przeprowadzenia dopiero po merytorycznym rozpoznaniu przedmiotowej skargi) i czyniąc to w kontekście podniesionych przez skarżącego okoliczności, nie można podzielić jego przekonania o tym, że z tego rodzaju sytuacją, która uzasadniałaby przerwanie wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku mamy do czynienia *in concreto*.

Niewątpliwie zakres i charakter tej oceny przekraczają ramy niniejszego postępowania, a okoliczności przedstawione przez wnioskodawcę nie pozwalają ich obecnie interpretować, aż tak kategorycznie i jednoznacznie, by w oparciu o to nieomal potwierdzić jej słuszność. Nie przesądzając zatem końcowej oceny zasadności kasacji obrońcy skazanego, także w zakresie obecnie zgłaszanych przez niego zarzutów, stwierdzić należy, iż tego rodzaju zaszłość uzasadniająca wstrzymanie zaskarżonego wyroku nie zaistniała. Według obecnej oceny - dokonanej w wymiarze determinowanym potrzebą niniejszego postępowania - prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji nie jest aż tak jednoznacznie wysokie, by to stanowiło wystarczającą podstawę do uwzględnienia przedmiotowego wniosku.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]